

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการขยะมูลฝอยเบื้องต้นดำเนินการล้ำเหลือง สำหรับการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลในปัจจุบัน และเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการขยะมูลฝอยที่ดีและเหมาะสมสำหรับเทคโนโลยีในอนาคต มีรูปแบบในการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างประชากรผู้ที่อยู่อาศัยในครัวเรือนจาก 13 หมู่บ้าน จำนวน 348 ราย และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในกลุ่มผู้นำ กลุ่มสมาชิกสภากาชาด กลุ่มสาธารณสุข กลุ่มองค์กร และกลุ่มนอกระบบ ทำการประเมินผลกระทบวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ แล้วสรุปรวมปัญหาข้อเสนอแนะจากตอนท้ายของแบบสอบถามตามบรรยายข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตาราง ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

โครงสร้างการบริหาร

โครงสร้างการบริหารการจัดการขยะมูลฝอยในตำบลดำเนินการล้ำเหลืองที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทำเอง กลุ่มชุมชน และกลุ่มเอกชน

จากการประเมินวิเคราะห์ปริมาณขยะมูลฝอย พบร้า กลุ่มไม่มีระบบชัดเจนมีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ 207 ตันต่อปี กลุ่มชุมชนมีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ 288 ตันต่อปี และกลุ่มเอกชนมีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ 864 ตันต่อปี รวมทั้งตำบลจะมีปริมาณขยะมูลฝอยมากถึง 1,359 ตันต่อปี

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างชุมชนดำเนินการล้ำเหลือง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุ 61 ขึ้นไป จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้ในครัวเรือนเฉลี่ย 3,001-5,000 บาทต่อเดือน และสามารถในครัวเรือนที่อยู่อาศัยโดยเฉลี่ย 3 คน

ประสิทธิภาพในการจัดเก็บขยะมูลฝอยในปัจจุบัน

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บขยะมูลฝอยในปัจจุบัน ของชุมชนตำบลคำปางหลวง พบว่าปริมาณขยะมูลฝอยพากเพียรติกมีมากที่สุด มีความถี่ในการกำจัดขยะมูลฝอยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครัวเรือนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีการคัดแยกขยะมูลฝอย และการกำจัดขยะมูลฝอยด้วยวิธีการจ้างเอกชนจัดเก็บเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งครัวเรือนที่ไม่มีปัญหาในการจัดเก็บขยะมูลฝอยมีมากกว่าที่มีปัญหาในการจัดเก็บเล็กน้อย ปัญหาในการจัดเก็บขยะมูลฝอยที่ยังพบอยู่ได้แก่ ไม่มาเก็บตามเวลา ปัญหาในการกำจัดขยะมูลฝอยที่ยังพบอยู่ได้แก่ กลิ่นเหม็น นอกจากนี้ ความคิดเห็นในการดูแลความสะอาดของชุมชนพบว่าควรปรับปรุง และจำนวนถังขยะมูลฝอยมีไม่เพียงพอ

ความเป็นไปไดในการจัดเก็บขยะมูลฝอยที่ดีและเหมาะสมสำหรับเทศบาลในอนาคต

ความคิดเห็นและให้ความสำคัญของกลุ่มตัวอย่างในการจัดการขยะมูลฝอยที่ดีและเหมาะสม พบว่าส่วนใหญ่เห็นควรให้เทศบาลเป็นผู้ดำเนินการจัดทำที่ผังกลุบขยะมูลฝอยภายในตำบล เทศบาลเป็นผู้ดำเนินการจัดเก็บขยะมูลฝอยเอง การจัดการขยะมูลฝอยรวมมีการคัดแยกขยะมูลฝอย ก่อนเพื่อให้เกิดประโยชน์ เทศบาลควรสร้างเตาเผาขยะมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะภายในตำบล

การจัดการขยะมูลฝอยตามความคิดเห็นขององค์กรชุมชน

จากการศึกษาระบบท้องถิ่นสร้างและรายละเอียดต่าง ๆ ของชุมชนเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยจะเห็นว่าประชาชนในตำบลคำปางหลวงมีการบริหารจัดการเรื่องดังกล่าวตั้งแต่เป็นองค์กร บริหารส่วนตำบลมานานถึงปัจจุบัน มีการจัดการแบบไม่มีระบบที่ชัดเจน แบบเอกชน และแบบชุมชน โดยครอบคลุมพื้นที่รวม 13 หมู่บ้าน สำหรับเอกชนที่ทำข้อตกลงมีสัญญากับเทศบาล จะมีระบบ และขั้นตอนการดำเนินงานดีกว่า เพราะอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับของเทศบาล การจัดการแบบชุมชนเป็นการบริหารจัดการแบบชุมชนเข้มแข็ง ในรูปคณะกรรมการหมู่บ้าน และแบบไม่มีระบบที่ชัดเจนยังไม่มีกระบวนการจัดการเพียงเป็นการช่วยเหลือตนเอง มีข้อตกลงให้ถือปฏิบัติร่วมกัน เช่น มีที่ทิ้งขยะมูลฝอยรวมกันในที่เดียวกัน สรุปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพระบบการจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบัน

1.1 กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มไม่มีระบบการจัดเก็บที่ชัดเจน กลุ่มชุมชน และเอกชน พบว่า ประชาชนยังไม่ได้รับบริการและยังขาดการสนับสนุน ภายนอกอย่างมาก และการจัดการจากเทศบาลจำนวนหนึ่ง ส่วนกลุ่มเอกชนที่เข้าร่วมระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยกับเทศบาล ถึงแม้ว่าระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยจะเข้าถึงแต่การให้บริการที่ เป็นอยู่ยังไม่มีประสิทธิภาพเพรำบ้างชุมชนตาม ถนน ตรอก ซอย ยังไม่มีถังขยะมูลฝอยไว้บริการ จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่มีขยะมูลฝอยตกค้าง การดูแลความสะอาดในชุมชนที่ผ่านมาส่วนใหญ่ควร

ให้มีการปรับปรุง ดังนั้นความพึงพอใจของคนในชุมชนมีน้อย และการมีส่วนร่วมจากการเก็บเงินค่าธรรมเนียมค่าบริการยังเกินครึ่ง สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้น ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบเหมือนกันคือคนในชุมชนยังขาดจิตสำนึก ไม่มีความตระหนักรวิ่องขยะมูลฝอยจึงเกิดความมักง่ายและสร้างปัญหาตามมา

- 1.2 กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการยังไม่ดีพอ เช่น คนงานทำการเก็บขนขยะมูลฝอยล่าช้า เวลาทำการไม่แน่นอน เก็บขนขยะมูลฝอยไม่หมดทำให้ขยะตกค้าง บ้านพักอาศัยที่อยู่ใกล้กันที่ทิ้งขยะมูลฝอยได้รับผลกระทบโดยตรงจากกลั่นและควัน
- 1.3 สถานที่ทึ่งและกำจัดขยะมูลฝอยแต่ละจุดมีพื้นที่จำกัด และอยู่ใกล้ชุมชนซึ่งไม่เหมาะสม และความสะอาดไม่ดีส่วนใหญ่ควรให้มีการปรับปรุง

1.4 สำหรับบ้านนาจะเลี้ยวขวาเป็นชุมชนเข้มแข็ง ได้ทำหนังสือขอyleikการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้เทศบาลเป็นผู้ดำเนินการต่อไป

2. ความเป็นไปได้ในการจัดการขยะมูลฝอยที่ดีและเหมาะสมของเทศบาลในอนาคตจากการสัมภาษณ์พบว่า

- 2.1 ส่วนใหญ่ต้องการให้เทศบาลจัดหาสถานที่ทิ้งขยะมูลฝอยที่เป็นจุดศูนย์กลางของตำบลให้เพียงพอ กับปริมาณขยะมูลฝอย
- 2.2 ส่วนใหญ่ต้องการให้เทศบาลจัดการขนขยะมูลฝอยมีไว้บริการในชุมชน
- 2.3 ส่วนใหญ่ต้องการให้เทศบาลมีพนักงานคนงานประจำรับขนขยะมูลฝอย
- 2.4 ส่วนใหญ่ต้องการให้เทศบาลสนับสนุนดังขยะมูลฝอยที่มีคุณภาพ และถูกหลักสุขาภิบาลอย่างทั่วถึง
- 2.5 เทศบาลควรมีโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน เช่น โครงการชนาการขยะ โครงการทำปุ๋ยหมัก เป็นต้น
- 2.6 ผู้รับผิดชอบเก็บเงินค่าธรรมเนียมบริการควรเป็นคนในชุมชนเดียวกัน เพราะเป็นผู้รู้ข้อมูลในชุมชนดี และบังเป็นการส่งเสริมให้มีรายได้เกิดขึ้น
- 2.7 เทศบาลควรเพิ่มงบประมาณในการจัดการขยะมูลฝอยให้มากกว่าเดิม
- 2.8 เทศบาลควรมีป้ายประชาสัมพันธ์ตามชุมชนและประชาสัมพันธ์ผ่าน เสียงตามสายของหมู่บ้านเกี่ยวกับขยะมูลฝอยให้คนในชุมชนรับทราบอย่างทั่วถึง
- 2.9 เทศบาลควรทำข้อตกลงร่วมกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

ภายหลัง

อภิปรายผล

ผลการศึกษาความเป็นไปได้เบื้องต้นในการจัดการขยะมูลฝอยตามล้ำทาง อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาลักษณะโครงสร้างของชุมชนทั้ง 3 กลุ่ม เกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของระบบการจัดการขยะมูลฝอย และความเป็นไปได้ในการจัดการขยะมูลฝอยที่ดี ของเทศบาล อภิปรายผลได้ ดังนี้

ประสิทธิภาพของระบบการจัดการขยะมูลฝอยของตำบลล้ำทางในปัจจุบัน

จากการศึกษาพบว่าคนในชุมชนยังมีการคัดแยกขยะมูลฝอยด้วยตนเองก็ได้เกี่ยวกับที่ยัง ไม่ได้คัดแยก ถ้าหากคนในชุมชนมีความตระหนักและให้ความร่วมมือกันดี ปริมาณขยะมูลฝอยคง ลดลงสอดคล้องกับ สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2545) ได้กล่าวว่า ความเข้มแข็งของชุมชนเป็นสิ่งที่แสดง ถึงความสามารถแต่ละชุมชนที่รวมตัวกันของคนในครอบครัวของคนในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นในเมือง หรือในชนบททั้งที่รู้จักกัน โดยมีพื้นฐานของความมิจิตสำนึกที่ต้องการจะมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน มีความสมานสามัคคี มีความรัก มีน้ำใจ มีความ เอื้ออาทรต่อกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกชนชั้น ฐานะ สามารถที่จะวิเคราะห์ปัญหา วิเคราะห์ทางเดียว และตัดสินใจทางเดียวนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ

จากการศึกษาพบว่าชุมชนนี้ปัญหาในการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยเกือบถึงครึ่ง ทำให้ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยมีน้อย เป็นเพียงงานบุคคล อยู่ในช่วงเริ่มต้น แต่สถานที่ ที่จัดจัดการขยะมูลฝอยไม่มีคุณภาพและพอเพียงปัญหาเหล่านี้ซึ่งสอดคล้องกับ ลักษณะ ชวนิชช์ (2531 : 11-12) ได้กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมจากขยะเกิดขึ้น เนื่องจากจะมีจำนวนมากแต่ไม่สามารถ เก็บขน และกำจัดขยะมูลฝอยได้ ทำให้เกิดเหตุร้ายๆและความไม่น่าดู ซึ่งจะส่งกลับเหมือนรบกวน ประชาชนและเกิดภัยไม่สวายงานนอกจากปัญหาสิ่งแวดล้อมจึงต้นแล้ว จำนวนขยะมูลฝอยยังเป็น ตัวการสำคัญที่สร้างปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของหน่วยงานที่รับผิดชอบซึ่งจะต้องเพิ่มนัก勞働 เพิ่มงบประมาณอุปกรณ์ วิธีการจัดการขยะมูลฝอย เช่น วิธีจัดการกับขยะได้โดยการใช้หลักการ 5 R ซึ่งได้แก่ Reduce Repair Reject Reuse และ Recycle รวมทั้งการให้ความรู้ทางวิชาการ และเทคโนโลยี แก่เจ้าหน้าที่และประชาชน เพิ่มมากขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะมูลฝอยสอดคล้องกับ ศุภชัย ไชยลังกา (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย ในเขต เทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงรายพบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่ยังไม่มีการคัดแยก การเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยยังอยู่ในระดับต่ำทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยมีแนวโน้ม ถูกขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของประชากร การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลแม่สายยังมีข้อจำกัด ในด้านการบริหารบุคลากรงบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ โดยเสนอแนะให้จัดทำแผน

แม่นทในการจัดการข้อมูลฝอยในระยะสั้น ระยะยาว และปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาพบว่าการบริหารจัดการระบบข้อมูลฝอยดำเนินการล้ำเหลือง ได้แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มไม่มีระบบที่ชัดเจน กลุ่มชุมชน และกลุ่มเอกชน ซึ่งที่ผ่านมาการดำเนินงานทำให้เกิดปัญหามาโดยตลอดอาจเป็นเพราะความแตกต่างกัน เช่น กระบวนการการทำงาน การบริหารจัดการ โดยถือเป็นเหตุสำคัญในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับ ปกรณ์ คำชูน (2550) ได้กล่าวถึงการบริหารโดยวิธีการกระบวนการ (Process Approach) ไว้ว่า การบริหาร โดยวิธีการของกระบวนการ หมายถึง การประยุกต์ใช้ระบบอันประกอบการต่าง ๆ ที่อยู่ภายในองค์กร โดยมีการระบุและแสดงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการต่าง ๆ นั้น รวมถึงวิธีการบริหารจัดการกระบวนการเหล่านี้ด้วย

การท่องศึกษาได้ จะดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพผลนั้น ผู้บริหารจะต้องกำหนด และบริหารจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบภายในองค์กร กล่าวได้ว่า กิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่มีการใช้ทรัพยากรและมีการบริหารจัดการเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยป้อนเข้า (inputs) ให้กับรายเป็นผลผลิต (output) กิจกรรมที่กล่าวมีเรียกว่าเป็นกระบวนการ (Process) และปรากฏอยู่ครั้งที่ผลผลิตของกระบวนการหนึ่งจะกลายเป็นปัจจัยป้อนเข้าให้กับอีกกระบวนการหนึ่งที่อยู่ด้านไป คุณประไชยชน์ประการหนึ่งของการบริหาร โดยวิธีการของกระบวนการ ก็คือ การเอื้ออำนวยให้องค์กร สามารถดำเนินการควบคุมการเขื่อน อย่างระหว่างแต่ละกระบวนการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการ และการผนวกรวมกันของกระบวนการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในระบบงาน ขององค์กรได้อย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาพบว่า ความไม่พึงพอใจต่อประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลฝอยของคนในชุมชนซึ่งมีเกือนถึงครึ่งได้แก่มาเก็บขยะไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด เก็บขยะไม่ต่อเนื่อง และเก็บขยะไม่หมด ซึ่งสอดคล้องกับ สาระน์ พัฒน์ (2546) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชน ต่อประสิทธิภาพการเก็บขยะและการกำจัดข้อมูลฝอย ศึกษารณ์เทคโนโลยีทำลายล้าง โดยสรุป ความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น ตรงกับข้ามหากความต้องการไม่ได้รับ การตอบสนอง ความไม่พึงพอใจจะเกิดขึ้น ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บริการจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการองค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้มารับบริการ ในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล ดังนั้น การวัดความพึงพอใจในการใช้บริการอาจจะกระทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการร้องขอ หรือขอความร่วมมือจากกลุ่มนุกคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนด

คำตอบໄว້ໃຫ້ເລືອດຕອນ ພຣີບປັບປຸງຄວາມພົງພອໃຈໃນດ້ານ ໂດຍຄໍາດາມທີ່ຄາມອາຈະຄາມຄິດຄວາມພົງພອໃຈໃນດ້ານ ຕ່າງໆ ທີ່ໜ່ວຍງານກຳລັງໃຫ້ບົນການ ເຊັ່ນ ລັກນະໂອງການໃຫ້ບົນການ ສານທີ່ໃຫ້ບົນການ ບຸກຄາກທີ່ ໄຫ້ບົນການ ເປັນຕົ້ນ

2. ກາຮສັນກາຍຜົນ ເປັນອົກວິທີທີ່ຈະທຳໃຫ້ທຽບຄື ຮະດັບຄວາມພົງພອໃຈຂອງຜູ້ໃຫ້ບົນການ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມພົງພອໃຈໃຫ້ຜູ້ຄູກສັນກາຍຜົນ ທີ່ຈະຈູງໃຈໃຫ້ຜູ້ຄູກສັນກາຍຜົນຕອນ ຄໍາດາມໃຫ້ຕຽບກັບຂໍ້ເທິ່ງຈິງ ກາຮວັດຄວາມພົງພອໃຈໂດຍວິທີກາຮສັນກາຍຜົນນັ້ນວ່າເປັນວິທີທີ່ປະຫຍັດແລະ ມີປະສິທິກາພອົກວິທີທີ່

3. ກາຮສັງເກດ ເປັນອົກວິທີທີ່ຈະທຳໃຫ້ທຽບຄື ຮະດັບຄວາມພົງພອໃຈຂອງຜູ້ໃຫ້ບົນການ ໄດ້ໂດຍວິທີກາຮສັງເກດຈາກພຸດຕິກຣົມທີ່ກ່ອນມາຮັບບົນການ ຂະໜາດຮັບບົນການແລະຫລັງຈາກການໄດ້ຮັບ ບົນການແລ້ວ ເຊັ່ນ ກາຮສັງເກດກີ່າຍາທ່າທາງ ກາຮພຸດ ສີ່ຫ້າ ແລະຄວາມຄື່ຂອງການມາຮັບບົນການ ເປັນຕົ້ນ ກາຮວັດຄວາມພົງພອໃຈໂດຍວິທີນີ້ ຜູ້ວັດຈະຕ້ອງກະທຳຍ່າງຈິງຈຳແນວແນບແພນທີ່ແນ່ນອນ ຈຶ່ງຈະສາມາຮັດ ປະເມີນຄື່ງຮະດັບຄວາມພົງພອໃຈຂອງຜູ້ໃຫ້ບົນການໄດ້ຍ່າງຄູກຕ້ອງ

ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຈັດກາຮຂະໝຸດຝອຍທີ່ດີແລະເໜາະສົມສໍາຫັນເຖິງບາລິນອາກຕ ຈາກກາຮສີ່ການພົນວ່າສ່ວນໃໝ່ຜູ້ຕອນແບບສອບຄາມມີຄວາມປະສົງຄືແລະຕ້ອງການໃຫ້ເຖິງບາລິນຫັດຫາ ສານທີ່ທີ່ຈະບະໝຸດຝອຍຄູກຫລັກສູາກົບາລກາຍໃນທຳນາຄອຍ່າງເພີຍພອ ໄຫ້ເຖິງບາລິນຜູ້ດຳເນີນກາຮຈັດກາ ເຮື່ອງບະໝຸດຝອຍເອງແນບຄຽນວຽກ ແລະໃໝ່ກາຮສັນສົ່ນການໜະທີ່ຮ່ອງຮັບບະໝຸດຝອຍຍ່າງທົ່ວລື່ງ ຜູ້ທີ່ສອດຄລື່ອງກັບທຸນໝູ້ຄຳດັບຄວາມຕ້ອງການ (Hierarchy of Needs Theory) ທີ່ພັດທະນາເຈີ້ນ ໂດຍ ສັນຍັນ ນາສໂລວ໌ ນັກຈິຕິວິທາແຮ່່ມ້າວິທາລັບແບຣນດີສີ ຄົນຕົກ ເຕັ້ງລັ້ງ ແລະ ຜະວຽດ ສາຮະຮັມຢ່າງ (2551 : 36-39) ຜູ້ທີ່ຮະນູໄວ້ວ່າ ບຸກຄຄມມີຄວາມຕ້ອງການເຮັງຄຳດັບຈາກຮະດັບພື້ນຖານທີ່ສຸດ ໄປຢັງຮະດັບສູງສຸດທີ່ນີ້ 3 ປະກາຣ ກື່ອ 1)ບຸກຄຄມເປັນສິ່ງນີ້ເຊີ້ວທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການ ຄວາມຕ້ອງການມີອົກວິທີພົດຮ່ອງເປັນເຫດຸຈຸງໃຈຕ່ອພຸດຕິກຣົມ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຍັງໄວ້ໄດ້ຮັບກາຮສັນອອກຕອນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ເປັນເຫດຸຈຸງໃຈ ສ່ວນຄວາມຕ້ອງການທີ່ໄດ້ຮັບກາຮ ສັນອອກຕອນແລ້ວຈະໄນ່ເປັນເຫດຸຈຸງໃຈເອັກຕ່ອໄປ 2)ຄວາມຕ້ອງກາຮຂອງບຸກຄຄມເປັນຄຳດັບຊັ້ນເຮັງຕາມ ຄວາມສຳຄັງຈາກຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານໄປຈົນຕຶງຄວາມຕ້ອງການທີ່ຊັ້ນຊັ້ນແລະ 3)ເນື່ອຄວາມຕ້ອງກາຮ ຮະດັບຕໍ່ໄດ້ຮັບກາຮສັນອອກຍ່າງດີແລ້ວບຸກຄຄມຈະກ້າວໄປສູ່ຄວາມຕ້ອງກາຮຄຳດັບທີ່ສູງເຈັ້ນຕ່ອໄປ ຮະດັບຕໍ່ໄດ້ຮັບກາຮຕອນສັນອອກຍ່າງດີແລ້ວບຸກຄຄມຈະກ້າວໄປສູ່ຄວາມຕ້ອງກາຮຄຳດັບທີ່ສູງເຈັ້ນຕ່ອໄປ

ຈາກກາຮສີ່ການພົນວ່າກາຮຈັດກາຮຂະໝຸດຝອຍສ່ວນໃໝ່ຜູ້ຄວາມຕ້ອງກາຮຄຳດັບແບບກ່ອນເພື່ອໃຫ້ເກີດ ປະໂຍບນີ້ໃນກາຮຈັດກາຮຂະໝຸດຝອຍ ກວ່າໃຫ້ປະຊານມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາຮຈັດກາຮຂະໝຸດຝອຍ ໂດຍທຳ ຄວບຄູ່ກັນການທຳປຸ່ງໝັກ ແລະບະໝຸດຝອຍນາງປະເກທນໍາໄປໝາຍໄດ້ເລີຍ ສອດຄລື່ອງກັບ ວິຊຍ ລັກນິ້ງຈຸ (2541 : 100) ໄດ້ສີ່ການເຮື່ອງກາຮຈັດກາຮຂະໝຸດຝອຍແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກ່ຽວເຮືອນ ຜູ້ນັ້ນບ້ານຫລວຍ ເຖິງບາລິນເມື່ອລຳພູນ ພບວ່າ ຄວາມຕະຫຼາກຂອງປະຊານຕ່ອປັນຫາຂະໝຸດຝອຍ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາຮ ຈັດກາຮຂະໝຸດຝອຍ ຄວາມຕະຫຼາກຂອງປະຊານຕ່ອປັນຫາຂະໝຸດຝອຍ ປະຊານສ່ວນໃໝ່ໃນ

ชุมชนมีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย แสดงว่าความตระหนักในปัจจุบัน
ขยายมูลฝอยภายในครัวเรือนมีผลมาจากการความตระหนักรองประชาชน และจากบทบาทของผู้นำ
ชุมชนในการจัดการขยะมูลฝอย เพราะการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนเป็นหน้าที่ของครัวเรือน
จะต้องปฏิบัติ เพราะครัวเรือนเป็นผู้ก่อให้เกิดขยะมูลฝอย การอยู่ร่วมกันในชุมชนและการมี
กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ของผู้นำชุมชน ย่อมทำให้เกิดการกระตุ้นต่อครัวเรือนเพื่อร่วมกันใน
กิจกรรมนั้น ๆ เมื่อประชาชนมีความพร้อมและความตระหนักรู้นำมีวิธีการและอำนวยความสะดวก
ก็ย่อยให้เกิดผลสำเร็จจากการมีส่วนร่วม เป็นความร่วมมือเพื่อประโยชน์ของครัวเรือนและชุมชน
ส่วนร่วม

นอกจากนี้พบว่า ทุกครัวเรือนต้องชำระค่าน้ำบริการจัดเก็บขยะมูลฝอยเพื่อความสะอาดและการไม่เอาเปรียบกันในชุมชนให้ความสำคัญมากกว่าครึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ สุวัฒน์ ฤทธิ์สำเร็จ (2544) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่าหมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือองค์กรทุกรายดับ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากการบริหารหรือการดำเนินการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐ ได้ร่วมรับรู้ ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจ รวมทั้งร่วมสนับสนุนติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติตามสิ่งที่ตนได้ร่วมตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับ กิ่งแก้ว กุศ โภกาส (2543 : 10) ได้ชี้ให้เห็นว่า การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนที่แล้วมาเป็นการเข้ามามีส่วนร่วมในแต่เข้ามา ไม่ใช่ให้เห็นว่า การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนที่แล้วมาเป็นการเข้ามามีส่วนร่วมในปัจจุบันและอนาคตจะสนับสนุนแรงงาน วัสดุ เงิน ร่วมคิด วางแผน ร่วมทำ แต่การเข้ามามีส่วนร่วมในปัจจุบันและอนาคตจะเน้นเรื่องการมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ และร่วมบำรุงรักษา มากกว่าร่วมสนับสนุนในรูปอื่น ๆ แม้ว่าจะมีหลักการในการร่วมแรง วัสดุ เงิน อญี่

จากการศึกษาพบว่าการจัดเพาบขยะมูลฝอยในชุมชนซึ่งผิดกฎหมายและทำลายสุขภาพให้ความสำคัญมากกว่าครึ่ง ปัจจุบันประชาชนมีความรู้อย่างกว้างขวางโดยได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้นว่ามีความสำคัญต่อความรู้สึกนึกคิดของคนในชุมชนที่เป็นบ่อเกิดของความรู้และความตระหนักรู้ อีกทั้งสามารถที่จะเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลได้ ขยายมูลฝอยในบ้านใหม่หลังมอ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (กิงกานันน์ บุญมา, 2544) ซึ่งให้เห็นว่า ความสำคัญของการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย ของชุมชนให้มากขึ้น เนื่องจากประชาชนทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในฐานะผู้สร้างขยะมูลฝอย และเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดการกับปัญหานั้น ๆ โดยเฉพาะที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยการสร้างจิตสำนึกสาธารณะและทักษะให้กับประชาชนในการมีส่วนร่วมในการร่วมแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยจึงเป็นหลักการสำคัญที่ต้องช่วยกันเสริมสร้างและพัฒนาในแต่ละกลุ่มอายุให้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

จากการศึกษาของตัวแทนกลุ่มผู้นำ สมาชิกสภatecnical กลุ่มสาระสนับสนุน กลุ่มองค์กร และกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการที่จะให้เทคโนโลยีเป็นผู้ดำเนินการจัดการข้อมูลฝ่ายอุปถัมภ์ 13 หน่วยงาน สถาบันฯ ได้ดังนี้

1. ให้เทคโนโลยีจัดทำสถานที่ที่เก็บข้อมูลฝ่ายเป็นจุดศูนย์กลางของตำบลไว้อย่างเพียงพอ กับปริมาณข้อมูลฝ่ายในปัจจุบันและอนาคต
2. ให้เทคโนโลยีจัดหารถขนข้อมูลฝ่ายที่เหมาะสมกับการใช้งานเพื่อมีไว้บริการให้กับชุมชน
3. ให้มีพนักงานคนงานที่รับผิดชอบประจำถนนยะ
4. ให้เทคโนโลยีสนับสนุนดังข้อมูลฝ่ายที่มีคุณภาพ และลูกหลักสุขาภิบาลอย่างทั่วถึง
5. ผู้รับผิดชอบเก็บผ่านสำหรับแม่ยมบริการ ควรเป็นคนในชุมชนเดียวกัน เช่น อสม. เพราะเป็นผู้รู้ข้อมูลในชุมชนดี และยังเป็นการส่งเสริมให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
6. เทคโนโลยีเพิ่มงบประมาณในการจัดการข้อมูลฝ่ายให้มากกว่าเดิม
7. ให้เทคโนโลยีจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ตามชุมชนและประชาสัมพันธ์ผ่าน เสียง ตามสายของหมู่บ้านอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง
8. เทคโนโลยีโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน เช่น โครงการธนาคารชุมชน โครงการทำนุยหมาก ฯลฯ
9. เทคโนโลยีมีข้อตกลงร่วมกันกับชุมชนเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในวันข้างหน้า

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะความเป็นไปได้ในการจัดการข้อมูลฝ่ายเบื้องต้นเทคโนโลยีต้นแบบป่างหลวง อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง พบว่า ปริมาณข้อมูลฝ่ายที่มีมากในปัจจุบันได้แก่ ถุงพลาสติก เศษอาหาร ผลไม้ ผัก กระดาษ วัชพืช ฯลฯ ซึ่งเป็นปัญหาในด้านการกำจัดข้อมูลฝ่ายที่ยังไม่มีระบบ การเก็บรวบรวมที่ส่งเสริมการคัดแยกข้อมูลฝ่ายในครัวเรือน ส่งผลให้การแปรสภาพข้อมูลฝ่าย เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ไม่สามารถดำเนินการได้ และยังขาดพื้นที่บริเวณเฉพาะสำหรับกำจัดข้อมูลฝ่าย ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเป็นเชิงนโยบาย และเชิงปฏิบัติ ดังนี้

ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

1. การกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารเทศบาล เห็นควรให้ประชาชน เจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผนงาน กิจกรรม โครงการต่าง ๆ ส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มี กิจกรรมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2. การวางแผนการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างชัดเจน วางแผนการดำเนินการ ในอนาคตที่จะรองรับการจัดการขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

1. เพิ่มงบประมาณด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เพื่อจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ และจัดซื้อบุคลากรในการทำงานเพิ่มขึ้น ให้การจัดเก็บขยะมูลฝอยครอบคลุมทุกพื้นที่ไม่มีขยะมูลฝอยตกค้าง ในแต่ละวัน

2. เพิ่มกิจกรรมหรือโครงการด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มประชาชนและ สถานประกอบการในเขตพื้นที่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการมีส่วนร่วม การปลูกฝังจิตสำนึก ความรู้ ส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอย ลดปริมาณขยะมูลฝอย และการสร้างเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม

3. การประชาสัมพันธ์กิจกรรม โครงการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ประชาชนสถานประกอบการ ได้รับทราบข่าวสารอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

4. การอบรมเพิ่มศักยภาพของบุคลากร เจ้าหน้าที่และผู้บริหาร ที่รับผิดชอบการบริหาร จัดการขยะมูลฝอย

5. สร้างแนวทางให้ครัวเรือนร่วมมือในการจ่ายอัตราค่าธรรมเนียมการ ให้บริการจัดเก็บ ขยะมูลฝอยของให้ครอบคลุมทั่วทั้งตำบล

6. การให้บริการการจัดเก็บของเทศบาล เจ้าหน้าที่ควรสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันตัว เช่น ถุงมือ ผ้าปิดจมูก สวมเสื้อสีเข้มทึบ หมวกและรองเท้านิรภัย ในระหว่างการปฏิบัติงานด้วยการคัดแยก ขยะมูลฝอย เพื่อความปลอดภัยและไม่ทำให้เกิดความล้าช้า หลังจากการปฏิบัติงานมีการทำ ความสะอาด จัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ เป็นระเบียบเรียบร้อยและการล้าง手นาพาระใช้น้ำยา ฆ่าเชื้อโรคทุกราย

7. การบังคับใช้เทศบัญญัติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อย่างจริงจังเพื่อแก้ไขปัญหาด้าน ขยะมูลฝอย มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะการกำจัดขยะมูลฝอย

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่าย วิเคราะห์ความคุ้มทุน ความเป็นไปได้ระหว่างการ จ้างเหมาเอกชนกับเทศบาลในการกำจัดขยะมูลฝอย

2. เผ้าร่วมภาคีเครือข่ายการกำจัดขยะมูลฝอยร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง และเทศบาลใกล้เคียง เพื่อกำหนดเขตพื้นที่ในการหาที่กำจัดขยะมูลฝอย

3. สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยต้องถูกหลักสุขาภิบาล ไม่ก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียง และปฏิบัติตามข้อตกลงที่ให้ไว้ถ้าหากมีปัญหาเกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ควรมีการรณรงค์ปลูกฝังจิตสำนึกของสมาชิกในชุมชน ให้มีคุณธรรมและจริยธรรมควบคู่ไปกับความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะมูลฝอย เพื่อให้คนในชุมชนเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากยิ่งขึ้น เน้นค่านิยมการสร้างชุมชนให้น่าอยู่และเป็นระเบียบและเข้มมาสู่ส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ

2. ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม ความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย โดยผ่านสื่อวิทยุชุมชน เสียงตามสายประจำหมู่บ้าน เอกสารแผ่นพับให้แก่สมาชิกในครัวเรือน โดยเน้นในเรื่องของการรวบรวมขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ และการกำจัดขยะมูลฝอย โดยเฉพาะการกำจัดขยะมูลฝอยประเภทเศษอาหาร เศษผัก เศษผลไม้

3. ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการรวบรวมขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ มีการสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ เช่น ถุงดำ ถังรองรับขยะมูลฝอย อุปกรณ์ที่จำเป็นอื่น ๆ และมีการประสานงานในการรับซื้อและเปลี่ยน หรือมีการอบรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ และควรมีการปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน

4. ควรส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน เช่น ให้คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ควรมีการจัดตั้งกลุ่มหรือองค์กรประชาชนโดยการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐ ประชาชน ภาคเอกชน ที่จะรับผิดชอบในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนต่าง ๆ

ในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอย ควรดำเนินการในลักษณะบูรณาการใช้กลวิธีหลายอย่างมาผสมผสานกัน มีการประสานงานขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ มีการรณรงค์จุดกระแสในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการปฏิบัติในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมักจะขึ้นอยู่กับกระแสในสังคมหรือในชุมชน มักจะปฏิบัติตามกลุ่มคนในชุมชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงระบบการจัดการขยะมูลฝอย สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติที่ถูกต้องของประชาชน นอกจากนี้ผู้บริหารควรที่จะให้ความสำคัญในเรื่องการวางแผนการจัดการขยะมูลฝอยที่แหล่งกำเนิด (ครัวเรือน) มีการกำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. มีการศึกษาสภาพปัจจุบันและความเหมาะสมในการจัดการมูลฝอยในครัวเรือน ในเขตเทศบาลเมือง และเขตเทศบาลตำบลให้ครอบคลุมทั้งจังหวัด เพื่อเป็นภาพรวมของจังหวัด และสามารถนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบหรือตรวจสอบการศึกษาครั้งนี้ และใช้เป็นแนวทางในการวางแผน และแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยในครัวเรือนในเขตเทศบาลเมือง และเขตเทศบาลตำบลต่อไป
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมเรื่องการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ ให้ละเอียดมากขึ้น เพื่อจะได้เป็นข้อมูลเผยแพร่ให้ประชาชนโดยทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจ และให้ความร่วมมือในการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์